

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg skal ikke blande mig i, hvad man bruger østøttemidler til, det vil jeg gerne undersøge, men jeg vil personlig mene, at det her er sådan lige i overkanten af det, østøttemiddelordningen er beregnet til. Det her er jo et fuldstændig privatiseret område, og det må da være meget mere oplagt for kommunen at sige, at man indgår en aftale med en bestemt virksomhed i Frederikshavn eller Sæby, som så kommer over fire gange om året og syner bilerne. Så er problemet jo løst.

Er der så bare 50 biler, der skal synes, eller 100, så må det da være en udmærket forretning for den, der sejler over med sit udstyr på en lastbil eller en mindre varevogn og tilbyder den service til borgerne. Man behøver da ikke blande offentlige midler i alt, det er kun en socialdemokratisk opfattelse, at det skal være sådan.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om røgfri miljøer.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 21/3 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørgen Winther (V):

Vi står her i dag med et meget fornuftigt lovforslag, og det glæder mig meget, at næsten alle partier i Folketinget er enige om det, som ligger her nu. Det er sådan et lovforslag, hvor der tages hensyn både til rygere og ikkerygere. Jeg ved, at der er nogle rygere, der er ret utilfredse med forslaget, og så er der nogle ikkerygere, der er meget tilfredse. Sådan er det jo.

Venstres folketingsgruppe er meget tilfreds med forslaget, og det lovforslag her er også udtryk for, at der er en hel del politikere, som igen årene har skiftet holdning. Der er nogle, der siger, at forbud mod rygning er en krænkelse af menneskets frihed. Men man kan også sige, at det at blive udsat for passiv rygning også er en

krænkelse af menneskets frihed til at indånde ren luft.

Så må man som politiker træffe et valg, og hvad angår hensynet til rygeren eller til ønsket om at være fri for passiv rygning, skal man veje, hvilket hensyn der er tungest. Jeg synes, det er skønt, at der er sket et holdningsskift gennem årene med hensyn til rygeforbud, for ser man bare nogle få år tilbage, så var der ikke ret mange i Folketinget, der sagde ja til rygeforbud, og nu vil vi om få uger se, at et stort flertal siger ja til det her forslag. Det synes jeg er helt fantastisk, det er rigtig pragtfuldt.

Man kan godt se på det sådan her: Tænk, hvis der i dag i Folketinget var en politiker, der foreslog, at det nu skulle være lovligt at ryge i en rutebil, en bus eller i et fly, så tror jeg, man kan sige allerede nu, at det ville være ude af trit med tidsånden. Det ville være et forslag, der ikke ville have en jordisk chance. Jeg tror også, at hvis der er en politiker, der om 10 år her i Folketinget vil foreslå, at nu skal man igen have lov til at ryge på alle restaurationer, vil der overhovedet ikke være nogen forståelse for det forslag.

Hvad er det så, vi er enige om? Jo, det er jo det, at ingen skal udsættes for passiv rygning mod eget ønske. Det synes jeg er rigtig godt, for i dag er det virkelig dokumenteret, at passiv rygning er farligt for sundheden. Det andet hovedformål er, at vi vil forebygge diverse sygdomme på grund af passiv rygning.

Så har vi en hovedregel, og den går ud på, at der ikke må ryges indendørs på danske arbejdspladser, og det gælder både de offentlige og de private. Vi har så nogle undtagelser, det er f.eks. for lokaler, der udelukkende tjener som arbejdsplads for én person, og en god ting, som vi i Venstre er rigtig glade for, er, at der må indrettes rygerum og rygebokse. Vi synes virkelig, at der skal være plads både til rygere og til ikkerygere, og selvfølgelig er det rygeren, der får lidt mere ulempe, men det at bevæge sig hen til et sted, hvor der er en rygeboks, er jo også sundt, motion er sundt.

Kl. 14.25

Så har vi under forhandlingerne lavet en meget, meget fornuftig aftale. Vi har lyttet til, hvad forskellige organisationer har sagt. Det er især de sociale organisationer, der har sagt, at der på væresteder og varmestuer for socialt udsatte er rigtig, rigtig mange rygere, og at de overhovedet ikke ville komme, hvis der var rygeforbud.

Der må vi sige, at fornuften sejrer. Vi forskellige politiske partier kan godt se, at der i væreste-